

Δίκτυο ERA-MORE και Ελληνικό Δίκτυο Κέντρων Κινητικότητας Ερευνητών

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην διακήρυξη της, στις 18 Ιανουαρίου 2000, με τίτλο «Προς μία κοινή Ευρωπαϊκή Ερευνητική Περιοχή (European Research Area E.R.A.)»¹, έδωσε έμφαση στην κινητικότητα του ανθρώπινου ερευνητικού δυναμικού. Στη διακήρυξη αυτή γίνεται αντιληπτό ότι η κινητικότητα είναι ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία μεταφοράς της γνώσης αλλά και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση καθίσταται πιο ελκυστική για αξιόλογους ερευνητές από όλο τον κόσμο.

Ωστόσο, για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, έπρεπε να καταβληθούν σοβαρές προσπάθειες για να εξαλειφθούν τα εμπόδια κινητικότητας των ερευνητών. Με βάση αυτό, στην συνάντηση κορυφής της Λισσαβόνας στις 22 και 23 Μαρτίου του 2000, αποφασίστηκε η στενή συνεργασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τα κράτη μέλη για να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα και να απομακρυνθούν όλα τα εμπόδια της κινητικότητας των ερευνητών μέχρι το 2002. Αυτός ο στόχος ενισχύθηκε επιπλέον και με το ψήφισμα της 15ης Ιουνίου 2000 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου².

Η δημιουργία του Ευρωπαϊκού Δικτύου Κέντρων Κινητικότητας αποτελεί λύση πολλών προβλημάτων που σχετίζονται με την κινητικότητα των ερευνητών. Τα προβλήματα αφορούν αφενός στην ανάκτηση αξιόπιστων πληροφοριών κατά την φάση προετοιμασίας για την μετάβαση σε άλλη χώρα και αφετέρου σε μία σειρά πρακτικών προβλημάτων που ανακύπτουν όταν οι ερευνητές και οι οικογένειές τους φθάσουν στην χώρα υποδοχής. Σε σύγκριση με άλλες γεωγραφικές περιοχές, όπου παρατηρείται αξιόλογη ερευνητική δραστηριότητα, η Ευρωπαϊκή Ένωση φαίνεται να παρουσιάζει μία σοβαρή αδυναμία υποδοχής ξένων ερευνητών. Αυτή η αδυναμία αναφέρεται συχνά από τους ίδιους τους ερευνητές ως μία από τις αιτίες που επιλέγουν άλλες γεωγραφικές περιοχές.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετακινούμενοι ερευνητές αφορούν σε όλες τις πλευρές της προσωπικής και επαγγελματικής τους ζωής. Ορισμένα από αυτά τα προβλήματα αφορούν στις συνθήκες εισόδου στη χώρα, στην άδεια εργασίας, στη φορολογία, στην κοινωνική ασφάλιση, στη συνταξιοδότηση, στην εξεύρεση κατοικίας και σχολείου για τα παιδιά, στην υγεία, στην απασχόληση συντρόφου, στην εκμάθηση της γλώσσας κτλ.

Στα προβλήματα αυτά θα πρέπει να προστεθούν και οι μεγάλες διαφορές των οργανισμών που παρέχουν αυτού του τύπου υπηρεσιών, στο επίπεδο της Ευρώπης. Έχει γίνει λοιπόν κατανοητό ότι το Δίκτυο Κέντρων Κινητικότητας Ερευνητών, στο οποίο συμμετέχουν πανεπιστήμια, ερευνητικοί οργανισμοί κ.α. και το στηρίζουν οι υπάρχουσες δομές, αποτελεί μία αποτελεσματική λύση για την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων.

Παράλληλα κάθε χώρα που συμμετέχει στο δίκτυο ERA-MORE οργάνωσε μία δικτυακή πύλη (portal) στο διαδίκτυο με πληροφορίες που θα καλύπτουν όλα τα θέματα της κινητικότητας των ερευνητών. Όλες αυτές οι δικτυακές πύλες συνδέονται με μία κεντρική Ευρωπαϊκή. Η Ελληνική δικτυακή πύλη για την κινητικότητα είναι www.eracareers.gr

Το Ελληνικό Δίκτυο αποτελείται από 10 φορείς (5 πανεπιστήμια, 3 ερευνητικούς φορείς και 2 ειδικούς φορείς) που καλύπτουν γεωγραφικά όλη την χώρα.

¹ COM (2000) 6 Final

² OJC 205, 19/07/2000, p.1.